

hensføres, da Vedkommende, naar han havde været udfkrevet til Krigstjenesten og havde været inde, aabenbart ikke kunde siges, naar han blev indkaldt igjen, at indtræde i Krigsmagten. Paa den anden Side var det ogsaa tvivlsomt, hvorvidt Tilfældet kunde gaa ind under de i § 81 under 1. omhandlede Tilfælde, idet det der hedder: „Naar udfkrevne Værnepligtige, der midlertidig ere blevne hjemsendte eller have Orlov fra Krigstjenesten, i den ansøgte Hensigt undlade igjen at indfinde sig i samme til den bestemte Tid;“. Ved at forstaa disse Ord efter deres naturlige Mening faar man let det Indtryk, at der forud er gaaet en Tilfjendegivelse til Vedkommende om at indfinde sig paa en bestemt Tid, saaledes at Paragrafen altsaa kun omfattede de Tilfælde, at Personen enten havde faaet Orlov fra Krigstjenesten, altsaa efter Ansøgning havde faaet Frihed fra Krigstjenesten imod at indfinde sig uden yderligere Tilfjendegivelse til en bestemt Tid, og de Tilfælde, at Krigsbestyrelsen havde paa bestemt Tid hjemsendt det værnepligtige Mandskab med Tilfjendegivelse om uden yderligere Indkaldelse igjen at møde til Tjeneste til en bestemt Tid. Udvalgets Flertal har fundet, at det Tilfælde, at en Værnepligtig efter at være hjempermitteret undlader efter Tilfjendegivelse at indfinde sig for at gjenindtræde i Krigstjenesten, nærmest burde sammenstilles med de i § 97 ommeldte Tilfælde, fremfor at sammenstilles med de i § 81 1. omhandlede, i hvilke det paa en vis Maade uaa siges, at Vedkommende fingeres at være under Fanen, nemlig naar han enten paa en bestemt Tid har faaet Orlov, altsaa ifølge Ansøgning, eller Krigsbestyrelsen har hjemsendt ham paa saadan bestemt Tid. Det næste Forslag er til § 86 og gaar ud paa, at Ordet „Overgang“ skal rettes til „Rømning“. Det er naturligvis kun en Redaktionsændring, da derved naturligvis ikke er indført nogen anden Bestemmelse end den, der har været tilfjendegivet ved selve Paragrafen, saaledes som den foreligger i Lovudkastet; men der kunde vel tænkes en Overgang til Fjenden, uden at det var Rømning, og da det er Rømning og de dermed beslægtede Handlinger, som Kapitlet omhandler, er det naturligt, at man udtrykkelig sætter „Rømning til Fjenden“ i Stedet for „Overgang til Fjenden“. I § 89 er der foreslaaet en Ændring, som gaar ud paa, at Ordene i 1ste og 2den Linie „Tiden for hans Rømning, og indtil han har udstaaet Straf for hans Forbrydelse“ ændres til „den Tid, hvori han har været bortrømt“. Sagen er nemlig den, at saaledes som Paragrafen er redigeret, kunde den let fremkalde den Misforstaaelse, at Vedkommende kom til dobbelt Æstertjeneste. Der staar nemlig: „For den, der er pligtig at tjene en vis Tid i Krigsmagten, regnes Tiden fra hans Rømning, og indtil han har udstaaet Straf for denne Forbrydelse, ikke som Tjenestetid, hvorfor han, for saa vidt den Straf, der paalægges ham,

ikke medfører hans Afgang fra Krigsmagten, har at tjene saa meget længere“, og derefter faar han altsaa paalagt Æstertjeneste for den Tid, i hvilken han har været bortrømt, plus den Tid, han har henfjendt til Straf; men nu er der i § 33 den almindelige Bestemmelse, at den, der har siddet over 5 Dage i Fængsel til Afsoning af Straf, skal tjene lige saa lang Tid bagefter, og der kunde da let fremkomme den Misforstaaelse, at Vedkommende først skulde tjene i lige saa lang Tid, som hans Rømning og Afsoningen af Straffen derfor havde været, og derefter tjene lige saa længe, som Straffen har været. Denne Misforstaaelse undgaas derved, at Paragrafen faar den Skikkelse, Udvalget har foreslaaet at give den. — Der er dernæst under Nr. 57 stillet et Ændringsforslag, der har samme Betydning som det, der var stillet til § 33, og som gaar ud paa at give Ministeren Bemyndigelse til at sende Vedkommende hjem i Stedet for at holde ham inde til Æstertjeneste. Forslaget er altsaa i Konsekvens med, hvad der er foreslaaet ved en tidligere Paragraf. — Til § 91 er der stillet det Forslag, at Ordet „Officer“ rettes til „Befalingsmand“. Denne Rettelse er væsentlig Redaktionsændring, og det, som der ønskes tilfjendegivet derved, er ikke — i alt Fald ikke i Principet — en Udskiftelse af Forskjellen mellem Officer og Underofficer. Tanken er kun den at tilfjendegive, at det overhoved for Befalingsmand er noget særdeles Strafverdigt at gjøre sig skyldig i Rømning og det uden Hensyn til, om det er høiere eller lavere Befalingsmand, hvorfor de ogsaa bør anses med samme Straf. — Til § 92 er der stillet det Ændringsforslag, at den i Paragrafen indeholdte Straf kan under formildende Omstændigheder ned sættes med Halvdelen. Man har nemlig ment, at der vel kunde tænkes Tilfælde, hvor Rømning i Grunden er saa uskyldig og lidet uheldigt, at det kunde være hensigtsmæssigt at give Krigsretten en saadan Bemyndigelse. Som saadanne Tilfælde kunde man f. Ex. tænke sig, at Vedkommende rømmede, ikke for at unddrage sig enten sin Tjeneste eller overhoved nogen Fare, men tværtimod af Lyst til Eventyr, for at komme med paa en faresfuld Expedition, og i saadanne Tilfælde vilde det dog være haardt, om han blev idømt den ordinære Straf for Rømning. Til § 94 er der stillet det Ændringsforslag, at der efter „Fængsel“ tilføjes: „dog mindst 15 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød eller en dertil i Strengthed svarende Straf.“ Tanken i dette Ændringsforslag er at accentuere, at den Forbrydelse, her omhandles, er en af de temmelig grove, for hvilken alvorlig Straf maa idømmes, og man har ment, at Minimum ikke burde sættes lavere end til 15 Dages simpelt Fængsel paa Vand og Brød. — Til § 95 er stillet et Ændringsforslag, som kun er en ren Redaktionsændring. Det Samme gælder Ændringsforslaget